

080101 Nyårsdagen Lars B Stenström

Den nya dagen kommer till oss
och vi tar emot den på olika sätt
med oro för allt ouppklarat
med förväntan för det vi hoppas på
med osäkerhet inför något nytt och främmande
med glädje för det vi vet är gott
på tusen sätt möter vi den nya dagen

Att bli stilla som en inledning till
det ouppklarade, det främmande
det vi hoppas på och det goda
som ska ske
- det är beprövad vishet
Herrens nåd tar inte slut,
hans barmhärtighet
upphör aldrig.
Varje morgon är den ny –
stor är din trofasthet,
konstaterar Klagovisorna 3:22

Och Nya testamentet understryker att
Gud är trofast (1 Kor 1:9)

Inför den nya dagen inser vi
att vi inte behöver klara allting själva
Vi behöver stöd, hjälp och nåd

Den som stänger dörren till det gudomliga
till Gudsrikets närvaro
till trons dimensioner
tackar nej till det Gud kan göra
och får bära de flesta bördorna
alldeles själv
Tyngden av varje misslyckande
belastar de egna axlarna
ingen går med och bär
Varje brist och tillkortakommande
blir ett tryck, stannar kvar

Häromdagen berättade en ung man
i en av morgontidningarna ([Svenska dagbladet](#))
om vilken befrielse det blev
när han kom ut ur sin frikyrka
slapp sin religiositet
Den som läste fick snart veta att
han inte bara hade en vanlig Gudstro
tidigt blev han övernitisk och en fanatisk
religionsutövare
bunden av sin bokstavstro
och de många inpluggade bibeltexterna
Nu hade han skakat av sig
religionsoket och därmed tron
allt som hade blivit börda och lag
en tvångströja

Sådana snedtändningar kan drabba alla
som blir upptända och gripna
idrottsutövaren som överdoserar träningen
den politiske entusiasterna som blir testuggare
Många områden erbjuder ett engagemang
som utan god vägledning och balans
blir förvänd hängivelse
så till den grad fotfästet i tillvaron tappas
Det vi kallar för den vanliga verkligheten
sätts ur spel

Detta dike som den unge mannen föll i
kallade [prästen Sven Hector](#)
för subjektivismens träska
Känslorna tog där överhanden
och förnuftet sattes på undantag
Tron gjordes av den unge mannen
till ett slutet system, till synes rationellt
där sanningen kunde och skulle
fångas in och utkrävas
Men så ser inte tron normalt ut...

Trons löfte är att vi ska få
syndernas förlåtelse genom Jesu namn,
berättar Apostlagärningarna (10:42-43)

Synden som står emellan oss och Gud
som bygger murar mellan människor

Så besvärligt då med ett helt annat dike
fyllt med präktig idealism
där man inte vidkänns egna brister
däremot ser man den goda viljan som det verkliga
Synden finns inte, ondskan är en chimär
I välfärden låtsas till och med politiska partier
att människan är god
Det är den nya bekännelsen

Trots att man vill minnas nazismens
(och möjligen kommunismens) offer
har man ingen bra förklaring till människors ondska
Förra seklets förfärliga folkmord
skulle de bara ha berott på
en förvirring, en sjuka
Kan ondskan verkligen förstås
med hjälp av sjukskrivning
och tillfällig sinnesförvirring?

Övertron på den egna godheten och präktigheten
(vi som gör så gott vi kan
är väl inga syndare)
kan kanske förklara hur det kommer sig
att så få i vårt land, i vår kultur, i denna tid
blir gripna av och påverkade av Jesus
Denna ideologiska blindhet
hindrar människor från att se
behovet av nåd, frälsning
och syndernas förlåtelse

Petrus lyfter i Joh 2:23-25 fram sitt uppdrag:
att förkunna för folket
och vittna om att Jesus
är den som Gud har bestämt
till att döma levande och döda!
När vi som kristna, som kyrka
och dom Guds folk vittnar
måste vi fundera över
hur vi ska bemöta det borttappade syndamedvetandet

Vem lyckades trolla bort det

hur gick det till när den insikten försvann
Än mer förvånande – hur kan så många lida av
sina starka upplevelser av skuld och skam
när ädel godhet sägs fylla människors sinnen?

Jag har hört beskyllningar mot kyrkan:
Det är Ert fel!
Kyrkans talande om synd och skuld
framkallar dessa irrationella
och otidsenliga känslor
Men syndabekännelsen
där **jag** bekänner
pekar hän mot, leder till
förlåtelse och frälsning

Många kom till tro, avslutas så
dagens evangelium
Då såg man de tecken Jesus gjorde

Men det tron ser som tecken
tränas förnuftet alltför ofta att bortförklara
Inte ens den nya dagen, den nya veckan,
det nya året tas emot som en gåva,
en ny möjlighet

Och det goda som sker
åstadkommer människor
genom kamp och strävan

Men vi tror att människors strävan
och kraft från Gud kan harmoniera
Att det goda kan ske genom människans
samverkan med Gud
och genom Guds ingripande och hjälp

Vi, vi vidhåller att det finns tecken
att skåda och se.
de kan tolkas
i god balans mellan tro och förnuft
så att vi kan varsebli, uppfatta, något mer
av det som synligt och osynligt är:
Där rättvisa sker
lyser Guds rike extra starkt

**Olaus Petri
församling**

Där kärlek omsätts i medmännklighet
sjunger änglarna
Där människors värde och värdighet hävdas
ser vi det himmelska ljuset
Där vi får nåd och förlåtelse
är Gud